

Ponadto skarżąca wskazuje, że akceptacja gruntów do płatności była zgodna z warunkami kwalifikowalności gruntów, przy uwzględnieniu, że zgodnie z Aktem Przystąpienia warunkiem kwalifikowalności gruntu jest utrzymywanie go w dobrej kulturze rolnej (GAC) na dzień 30 czerwca 2003 r., podczas gdy utrzymywanie gruntu w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC) w dniu kontroli nie jest warunkiem kwalifikowalności tego gruntu, lecz przesłanką zmniejszenia kwoty płatności.

Twierdzi ona także, że liczba kontroli na miejscu w 2005 r. w województwie opolskim została zrealizowana na poziomie zgodnym z wymaganiami art. 26 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004.

Po drugie, skarżąca podnosi zarzut naruszenia art. 7 ust. 4 czwarty akapit rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 i art. 31 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, naruszenia wytycznych nr VI/5330/97 oraz naruszenia zasady proporcjonalności poprzez zastosowanie korekty w wysokości rażąco nadmiernej w stosunku do ryzyka ewentualnej straty finansowej dla budżetu Unii Europejskiej.

Zdaniem skarżącej nawet gdyby założyć istnienie pewnych uchybień w ustanowionym przez polskie władze systemie kontroli i sankcji, *quod non*, to uchybienia te byłyby na tyle nieznaczne, że ryzyko ewentualnych strat dla budżetu Unii było wielokrotnie niższe od wysokości korekty zastosowanej przez Komisję w zaskarżonej decyzji. Dotyczy to w szczególności wysokości korekty zastosowanej przez Komisję z tytułu niezakończenia wektoryzacji systemu identyfikacji działek rolnych oraz z tytułu rzekomo niewystarczającej liczby kontroli na miejscu w województwie opolskim w 2005 r.

(¹) Dz. Urz. UE L 63, s. 7

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, Dz.U. L 160, s. 103, polskie wydanie specjalne: Rozdział 3 Tom 25 s. 414

(³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, Dz.U. L 209, s. 1

(⁴) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, Dz.U. L 270, s. 1, polskie wydanie specjalne: Rozdział 3 Tom 40 s. 269

(⁵) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników, Dz.U. L 141, s. 18, polskie wydanie specjalne: Rozdział 3 Tom 44 s. 243

Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2010 r. — medi przeciwko OHIM — Deutsche Medi Präventions (deutschemedi.de)

(Sprawa T-247/10)

(2010/C 209/72)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: medi GmbH & Co. KG (Bayreuth, Niemcy)
(przedstawiciele: adwokaci D. Terheggen, H. Lindner i T. Kiputh)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Deutsche Medi Präventions GmbH (Düsseldorf, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie R 1366/2008-4;
- odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego EM 5 089 099 w całości;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Deutsche Medi Präventions GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „deutschemedi.de” dla usług z klasy 35

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy „medi.eu” dla towarów i usług z klas 5, 10, 35, 39, 41, 42 i 44; zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy „medi welt” dla towarów i usług z klas 5, 10, 35, 38, 39, 41, 42, 43 i 44; zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy „medi-Verband” dla towarów i usług z klas 5, 10, 35, 38, 39, 41, 42, 43 i 44; słowny wspólnotowy znak towarowy „World of medi” dla towarów i usług z klas 3, 5, 10, 35, 41 i 42; zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „medi Ich fühl mich besser” dla towarów i usług z klas 5, 10, 35, 38, 39, 41, 42, 43 i 44; nazwa handlowa i firma zawierające element słowny „medi” używane w obrocie handlowym na terytorium Unii dla towarów i usług oznaczonych wyżej wskazanymi znakami

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, a skarżąca wykazała, że jest uprawniona do nazwy handlowej i firmy, na które się powołuje, oraz naruszenie prawa do bycia wysłuchanym w rozumieniu art. 73 rozporządzenia nr 207/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2010 r. — Włochy przeciwko Komisji i EPSO

(Sprawa T-248/10)

(2010/C 209/73)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciel: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/177/10 — Administratorzy (AD5), opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 16 marca 2010 r., nr C 64 A;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są identyczne z zarzutami i głównymi argumentami podnoszonymi w sprawie T-218/09 Włochy przeciwko Komisji⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz. U. C 180, s. 59.

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2010 r. — Kitzinger przeciwko OHIM — Mitteldeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen (KICO)

(Sprawa T-249/10)

(2010/C 209/74)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Kitzinger & Co. (GmbH & Co. KG) (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Kitzinger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą były również: Mitteldeutscher Rundfunk (Anstalt des öffentlichen Rechts) (Lipsk, Niemcy), Zweites Deutsches Fernsehen (Anstalt des öffentlichen Rechts) (Moguncja, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— zmiana decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie R 1388/2008-4 poprzez stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 28 lipca 2008 r. dotyczącej sprzeciwu nr B 1 133 612 i oddalenie sprzeciwu;